

Thea Stilton

DE DROOMBEWAKER

Prinsessen van Wonderrijk

Geronimo en Tea Stilton zijn wereldwijd beschermde merknamen. Alle namen, karakters en andere items met betrekking tot de familie Stilton zijn het copyright, het handelsmerk en de exclusieve licentie van Atlantyca SpA. Alle rechten voorbehouden. De morele rechten van de auteur zijn gewaarborgd. Gebaseerd op een idee van Elisabetta Dami.

Oorspronkelijke titel: Le Guardiane dei Sogni

Tekst: Thea Stilton

Vertaling: Dorette Zwaans

Coördinatie tekst: Margherita Banal en Alessandra Berello (Atlantyca S.p.A.)

Coördinatie redactie: Patrizia Puricelli, Daniela Finistauri, Viviana Donella en Silvia Sacco Stevanella

Art director: Francesca Leoneschi

Omslag: Antonio de Luca

Illustraties en kaarten: Mauro De Toffol en Alice Iuri / theWorldofDOT, Silvia Bigolin, Christian Aliprandi en Michela Battaglin

Artistieke coördinatie: Andrea Alba Benelle

Zetwerk: Josefine Sweerman / Josefina [dtp • ontwerp • web]

© 2017 Edizioni Piemme S.p.A, Palazzo Mondadori 1, 20090 Segrate, Italië

© Internationale rechten Atlantyca SpA, Via Leopardi 8, 20123 Milaan, Italië
www.atlantyca.com - contact: foreignrights@atlantyca.it

© Nederlandstalige uitgave 2018: bv De Wakkere Muis, Amsterdam

ISBN 978 90 8592 429 6

NUR 282/283

Verspreiding in België: Baeckens Books nv, Uitgeverij Bakermat, Mechelen

Stilton is de naam van een bekende Engelse kaas. Het is een geregistreerde merknaam van The Stilton Cheese Makers' Association.

Wil je meer informatie ga dan naar www.stiltoncheese.com

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, elektronisch, mechanisch, inclusief fotokopiëren en klank- of beeldopnames of via informatieopslag, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HET GEHEIM VAN WONDERRIJK

Lang geleden leefde er in Wonderrijk, daar waar nu de *Köninklijke Schööl voor Prinsen en Prinsessen* staat, een machtige tovenaars. Morgendauw was zijn naam. Morgendauw werd bedreigd door Vigo de Wrede, een gemene *Duistere Toveraar*, en hij sloeg op de vlucht. Hij moest en zou een plek vinden waar hij zijn krachten kon verstoppen, zodat Vigo de Wrede en zijn afstammelingen er niet bij konden. Toen *Morgendauw* in Wonderrijk belandde, wist hij dat dit de juiste plek was. Hij verstopte zijn krachten in de natuur van dat wonderschone rijk. Sindsdien is Wonderrijk doordrenkt van een geheime, onderaardse magie: de ***Kracht van Wonderrijk.***

Als Wonderrijk wordt aangevallen, ontwaakt deze Kracht en laat hij zich zien aan de wakers of waaksters van het rijk. Op dit moment zijn dat vijf prinsessen, zusjes, puur van hart en moedig van geest. Met behulp van de Kracht beschermen zij het rijk tegen aanvallen van vijanden. Zoals nu. De verschrikkelijke **IGOR DE DONKERE**, een afstammeling van Vigo de Wrede, wil Wonderrijk bestormen en innemen. De vijf prinsessen, de **WAAKSTERS VAN WONDERRIJK** zullen samen met hun **VIJF MAGISCHE DIEREN** de strijd moeten aangaan om hun rijk te redden.

DE WAAKSTERS VAN WONDERRIJK

VIJF PRINSESEN - VIJF ZUSSEN - HEBBEN
DE TOEKOMST VAN WONDERRIJK
IN HUN HANDEN.

SAMAH

Samah is de oudste. Ze is
dol op haar bijzondere paard
Astor, dat kan vliegen.
Ook is ze gek op planten
en bloemen; ze lijkt er zelfs
mee te kunnen praten!

Nives

Nives is de tweelingzus van
Diamante. Haar trouwe vriend
is de wolf Orion. Nives zou het
liefst de hele dag willen tekenen.
Ze houdt ervan om kleding
te ontwerpen.

YARA

Yara is de jongste van de zusjes. Haar magische dier is lynx Mira. Yara houdt van dwalen door bossen en wouden.

Kalea

Kalea is stapelgek op haar dolfijn Sol. Beide zijn echte waterliefhebbers en gek op de zee. Daarnaast is Kalea een echte keukenprinses. Ze bakt de lekkerste taarten.

Diamante

Diamante is de tweelingzus van Nives. Haar trouwe vlinder Luna volgt haar overal. Diamante verzamelt edelstenen, die ze verwerkt in fonkelende sieraden.

EEN ROTLES

Met een luid gekletter viel een zilveren vork op de vloer van het klaslokaal. Hij was tijdens de les *Tafelmanieren* van de tafel gevallen. De leerlingen verstopten hun gezichten achter hun servetten en probeerden hun lachen in te houden. 'Stilte!' riep Madame Plumeau streng. Ze liep naar de eettafel. De docent van het vak *Etiquette** was klein en had een zachte stem, maar alle leerlingen van de *Köninklijke Schööl voor Prinsen en Prinsessen* van *Wonderrijk* wisten hoe streng ze was. Er viel met haar niet te SPOTTEN. En natuurlijk wisten ze allemaal ook hoe belangrijk het was om je netjes te gedragen. De meeste leerlingen zouden

* *Etiquette*: beleefdheidsregels en omgangsvormen.

EEN ROTLES

op een dag **KONING** of **KONINGIN** zijn, en dan moest je weten hoe het hoort.

Niemand durfde nog een geluid te maken. Ze keken gespannen naar het meisje aan het einde van de tafel.

'Prinses Yara. Wat moet ik toch met jou?' zuchtte Madame Plumeau.

'De *grote receptie* is al over vier dagen en je weet nog steeds niet hoe je een vork fatsoenlijk moet vasthouden!'

WELKE MOET IK
NU GEBRUIKEN?

Hoe vaak had **YARA** die zin nu al gehoord? Ze was de tel kwijt.

Heel binnenkort zou de **Koningin van de Meren** bij hen op school komen.

Zij was de meest welgemanierde koningin van Fantasia.

Niemand wilde in haar bijzijn een **FOUT** maken! Samah, Nives en Diamante slaakten alle drie tegelijk een diepe zucht. Hun jongste zusje was een **WAR-HOOFD**. Bovendien kon ze zich nog geen minuut lang gedragen als een prinses. En dan te bedenken dat zij, net als haar vier zussen, ooit aan het hoofd zou staan van een van de vijf rijken van het **GROTE RIJK!**

Alleen Kalea, de liefste van de vijf, lachte begripvol. ‘Aan tafel moet je *rustig* blijven zitten. Als je dat probeert, komt alles goed. Rennen doe je maar in het bos.’

Yara glimlachte dankbaar naar Kalea. Daarna keek ze de docent aan. ‘*Parry*, Madame Plumeau’, zei ze. ‘Ik snap nooit welke vork ik moet gebruiken. En wie maakt er nu een oester open met een vork! Met je *handen* gaat dat echt veel makkelijker.’ En meteen liet ze zien hoe ze dat deed. Ze slobberde de oester met veel geslurp naar binnen.

Madame Plumeau bekeek het met een **MOEDELÖZE** blik en zuchtte. ‘Anja, laat jij alsjeblieft even aan **YARA** zien hoe het **hoort.**’

Yara trok een lelijk gezicht. Dat ontbrak er nog aan. ‘Natuurlijk, Madame Plumeau’, zei Anja overdreven vriendelijk. **OESTERS** eet je met vork elf.’

Ze pakte een piepklein vorkje van tafel en opende probleemloos een oester.

‘Het was toch nummer dertien?’

riep Yara erdoorheen. ‘O nee, **WACHT**, die is denk ik voor de

moerasbessen. Of moet je die aan vork vierendertig prikken?’

Madame Plumeau schudde haar hoofd. ‘Ik weet het **echt** niet meer met jou, Yara. Hoe moet ik jou leren je als een echte prinses te gedragen? Je gedraagt je als een wilde uit het bos.’

MADAME PLUMEAU

‘Sorry, Madame Plumeau’, zei Yara.

Ze glimlachte onwillekeurig. De beschrijving *wilde uit het bos* deed haar denken aan het klateren van watervallen. Aan het ruisen van de wind door de bladeren. Aan de groene heuvels waar je zo heerlijk van af kon rollen. Bij *een echte prinses* dacht ze aan kleren die niet lekker zaten, stijf rechtop zitten en niet mogen lachen. Maar het was nu eenmaal haar lot om koningin te worden in het **GROTE RIJK**. En daarom moest ze verplicht naar de School voor Prinsen en Prinsessen om te leren hoe je wijs en verstandig wordt.

‘Het geeft niet’,

fluisterde Samah, die naast haar zat. ‘Uiteindelijk lukt het je wel. Je wordt de **mgouiste** en meest **geliefde** prinses van de hele school.’

Yara grijnsde breed naar haar **ZUS**. Ook al was haar zus een heel stuk ouder dan zij, ze waren

dol op elkaar. Samahs ogen waren kalm en helder als een **bergmeer**. Het vulkaanvuur dat in Yara **woedde** vond rust in die blik.

Diamante mengde zich ook in het gesprek. ‘Je slaagt zeker. Vooral als we een keer een proef *Overleven in het bos* moeten doen. Of *Paalhuizen bouwen in het moeras*. Of *Wie maakt de grootste puinhoop*.’

Yara wilde iets raaks terugzeggen, maar **Nives** was sneller. Ze stootte haar tweelingzus aan en gebaarde dat ze haar mond moest houden.

Meisjes! zei Madame Plumeau toen. ‘Nu is het gedaan met al dat gepraat.’

In stilte at iedereen verder, alleen het gezucht van Yara was af en toe te horen.

‘Zo eet ik liever niks,’ fluisterde ze.

‘Ik ook’, glimlachte Kalea en haar koraalrode krullen schudden zachtjes op en neer. ‘Ik eet ook veel liever een pak koekjes op mijn bed.’

Toen de les voorbij was, mochten de leerlingen van

tafel *opstaan*. Stuk voor stuk schoven ze voorzichtig hun stoelen aan. Totdat een scherp geluid door de klas sneed. **SKWIEK!!** Iedereen keek naar Yara, die schuldbewust met haar handen op de rugleuning van haar stoel stond.

‘Ah!’ *zuchtte* Madame Plumeau. ‘Mijn arme oren! Ik hou mijn hart vast voor jouw *evenwichtsdans*.’ Yara balde haar vuisten. Ze wist heel goed hoe die dans zou aflopen: rampzalig! De dans was al jarenlang *berucht* op school. Hij moest uitgevoerd worden met een glazen bol op je hoofd. Dat was supermoeilijk. Ooit had een schoolhoofd de bol cadeau gedaan aan een leerling die heel erg goed was in het vak *Etiquette*. Die leerling was Alisea, de huidige Koningin van de Meren. Elk jaar kwam ze naar de grote receptie op school. En dan bracht ze die bol mee, om te testen of de leerlingen wel netjes konden dansen!

Iedereen was dol op de Koningin van de Meren.

In het *Boek der Koningen en Koninginnen*, dat

in de aula lag, stond een hele bladzijde over haar alleen.

Maar Yara, die het gevoel had dat ze liep als een

olifant in een porseleinkast,

wist zeker dat die bol bij haar nog

geen twee seconden op haar hoofd zou blijven liggen.

Ze zou afgaan als een **gieter** tijdens de proef!

‘Jullie kunnen gaan’, zei Madame Plumeau. ‘En jij, prinses Yara, oefenen, oefenen, oefenen.’

‘Madame Plumeau heeft gelijk’, zei Kalea toen ze de deur uit liepen. ‘Als je oefent lukt het je!’

‘We helpen je wel’, knikte **Diamante**. ‘Waar heb je anders vier zussen voor die zich overal mee bemoeien?’

Yara moest lachen. ‘Jullie mogen me best **helpen**.

Maar die dans, dat wordt niks.’

‘Natuurlijk wel! Er staat een fantastisch *team* van trainsters voor je klaar!’ zei Diamante en ze haakte haar arm in die van Samah.

De anderen keken haar *vragend* aan.

‘*Wij! Wij gaan Yara trainen!* Dan slaagt ze *glansrijk* voor de test. Wacht maar af, Madame Plumeau zal niet weten wat ze meemaakt!’

De zussen *gischelden*.

Behalve **YARA**. Die keek de anderen aarzelend aan. ‘Als jullie het zeggen ...’ mompelde ze tegen *Diamante* die enthousiast naar haar stond te knikken.

‘**Kom!** We hebben veel te doen!’ zei Nives.

PIROUETTES DRAAIEN

De schooltuin was één grote **BLOEMENZEE**. Een golf van zoete bloemengeuren kwam je tegemoet zodra je een voet in de tuin zette. Een blauweregen viel als een **waterviel** van de pergola waaronder leerlingen zaten te **kletsen**. Lange dichte hagen deelden het friscroene gazon in stukken. Op elk stuk klaterde een vrolijke fontein.

De vijf **zusjes** kwamen luid kwebbelend de Grote Zaal uit en liepen de tuin in. Grimmig staarde Anja hen aan. Ze stond met haar neef Mirton onder de pergola. 'Poeh, wat een vrolijkheid', zei ze honend. 'Het is maar goed dat je om jezelf kunt lachen.' Yara keek Anja kwaad aan, maar **SAMAH** legde een hand op haar zusjes arm. Zacht maar resoluut

fluisterde ze tegen Yara: 'Laat gaan. Ze is het niet waard.' Yara besloot dat Samah gelijk had. Ze haalde haar schouders op en rende achter de anderen aan naar Lisabel en Marl, hun twee beste vrienden. Ze zaten op een bankje vlak bij een **treurwilg**. Tussen de middag hadden de leerlingen altijd een uur pauze. Het liefst gingen ze dan naar de schooltuin om een **frisse** neus te halen en even lekker uit te waaien. Lisabel zag haar vriendinnen aankomen.

 ‘Ha, meiden!’

riep ze. ‘Wat was Madame Plumeau vandaag streng, hè! Maar ja, Etiquette vind ik toch nog steeds het **allerleukste** vak. Hebben jullie die schuimpjes geproefd? Zalig!’

‘Dat wel, maar toen ze over die **evenwichtsdans** begon, zag ik het niet meer zitten. Dat kan ik echt niet’, zei Yara.

‘Ik ook niet’, zei Marl. ‘Laat mij maar liever de

namen van alle **MESSEN** en **VORKEN** uit mijn hoofd leren. Wie gaat er nu met een glazen bol op zijn hoofd dansen? Misschien moet ik lijm in mijn haar smeren.'

Van alle prinsen was Marl de grappigste. Hij had een **OOGJE** op Yara, en net als zij wist hij altijd iedereen op te vrolijken. Allemaal moesten ze lachen bij het idee van *lijm* in zijn haren.

Yara kon de aanblik van het **groene** gazon niet weerstaan. In **kleermakerszit** ging ze op het gras zitten, met haar gezicht in de warme zon. Soms waren zij en haar zussen bang dat de **magie** van die bijzondere, mooie plek ineens weg zou zijn als **IGOR DE DONKERE** zou toeslaan en alles zou vernietigen. Igor was een wrede **Duistere Tovenaar**, die de macht over Wonderrijk in handen wilde krijgen. Zouden de vijf zussen het rijk kunnen beschermen tegen hem en zijn enge schimmenleger? Als *Waaksters van Wonderrijk* waren ze

LEKKER WEER, HET?

HIHI!

HAHA!

MET LUM IN MIJN
HAAR MISSCHIE!

uitverkoren om het rijk te verdedigen tegen het kwaad. Maar waren ze wel sterk genoeg? In gedachten verzonken ging Yara languit op het gras liggen. Ze spreidde haar armen en benen en genoot van de zon. Vandaag ging toch alles al verkeerd. Zo'n kleine **zonde** tegen de beleeftheidsregels kon er nog wel bij.

Maar daar was Anja het niet mee eens. Ze trok een *wenkebrauw* op terwijl ze naar Yara keek. Met een hooghartige blik in haar ogen kwam ze dichterbij. **MIRTON** sjokte zoals gewoonlijk trouw achter haar aan. ‘Echt heel *prinsesachtig!* Je bent een voorbeeld voor ons allemaal!’ zei Anja sarcastisch, terwijl zij en Mirton langслиepen. Yara probeerde kalm te blijven. ‘**ACH, LAAT ME MET RUST**’, zei ze alleen maar.

Maar Diamante was het zat. Alleen zij mocht haar kleine zus op de kast jagen, niemand anders, en dan ook nog alleen als grapje. ‘Waarom ga je niet bij je eigen vrienden zitten?’ beet ze Anja toe. ‘*O, wacht. Die heb je niet.*’

‘Meiden, genoeg!’ suste Samah.

‘Iedereen is anders’, zei Kalea goedmoedig.

‘**YARA** zal haar rijk anders regeren dan jij, Anja.

Bij haar zullen er geen **paleizen** en balzalen zijn.

Haar rijk is de natuur.’

‘O, de natuur!’ lachte Anja boosaardig. Ze bukte zich abrupt, raapte een takje van de grond en zei: **‘Dit is toch ook natuur?’** Zonder op antwoord te wachten, zette ze het takje op haar hoofd, **spreidde** haar armen en draaide een rondje om haar as.

Intussen was er een kringetje leerlingen om hen heen komen staan. Ademloos keken ze toe hoe Anja pirouettes draaide. Het takje bleef op haar hoofd staan, perfect in evenwicht.

Er klonk een luid *applaus*.

‘O, ge-wel-dig! Wat knap!’

Het was een prinses uit het rijk van Hedera die zo juichte. Het meisje vond altijd alles *FAN-TAS-TISCH* en *GE-WEL-DIG*.

Anja pakte het takje van haar hoofd en stak het Yara toe. ‘Zullen we kijken of de natuur ook zo *dol* is op jou? Laat maar zien wat je kunt.’

Yara was Anja’s *gepest* helemaal beu. Ze griste het takje uit Anja’s handen en zette het op haar hoofd. Ze zette zich hard af met haar voet, vastbesloten om een perfecte draai te maken. Maar ze deed het op z’n Yara’s: vol energie, vol kracht en *wervelend*. Ze deed het zo wild dat het

takje van haar hoofd waaide en in het gras viel. Anja lachte hard. ‘Volgens mij moet je eens serieus met je kostbare **NGSTUUR** praten’, zei ze gemeen. Yara keek naar het takje op de grond. Ze hield haar vuisten tegen haar bovenbenen gedrukt. Het liefst was ze hard *weggerend*. Maar ze wilde zich niet laten kennen.

‘Denk maar niet dat je gewonnen hebt’,
zei ze na een korte stilte, terwijl ze Anja strak aankeek.

‘Kom, Yaar, we gaan’, zei *Diamante*, terwijl ze Yara’s hand pakte. ‘We laten Anja even genieten van dit moment. We zetten dit later wel recht.’